

Haán András †

(Budapest, 1946. június 19. – Solymár, 2021. január 5.)

Haán András egy korszak meghatározó vitorlázója, igazi példakép, aki bármibe fogott, sikeres volt. Vitorlázócsaládba született, édesapja, Haán István a Honvéd versenyzője volt, aki 30-as Schärennel és Csillaghajóval vitorlázott.

András 1958-ban kezdett vitorlázni. Pályafutása során egyetlen klubban, a BKV Előrében versenyzett, és amíg Kővári Károly élt, ő volt az edzője. Először kalózosott, majd a következő évben Molyba ült, egyszer harmadik (1959) és egyszer második (1960) lett az ifi bajnokságon. Ezután a Finn dingi következett. Ifi bajnokságon egyszer harmadik (1961) és kétszer első (1962, 1965) volt, a felnőtt mezőnyben második (1969) helyen végzett, majd tíz alkalommal (1970, 1972, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1976, 1980, 1982) győzött. Egyszer, 1981-ben a dobogó alsó fokára állhatott.

A hatvanas évek elején vitorlázással párhuzamosan már komolyan kosárlabdázott is. Bekerült a válogatott keretbe, ezért 1963-ban kevesebbet vitorlázott, 1964-ben már versenyen is ritkán indult. 1964-ben a kosárlabda-válogatottal kijutott a tokiói olimpiára. A következő évben egy térd sérülés vetett véget kosárlabdázó karrierjének.

Mivel a vitorlázásban nem zavarta a sérülés, így újra finnezni kezdett. 1967-ben a Balatonfüreden rendezett junior Európa-bajnokságon negyedik helyen végzett. Bekerült a Mexikóba készülő olimpiai keretbe is, de oda végül nem utazhatott finnes. A következőre olimpiára sem sikerült eljutnia, 1972-ben Fináczy György szerepelt Kielben.

1971-ben befejezte az orvosi egyetemet, majd dolgozni kezdett, így kevés ideje jutott a vitorlázásra, csak a szabadságát használhatta a felkészülésre. Ennek ellenére – igazolva tehetségét – az 1976-os montreali olimpián ő képviselte a magyar vitorlázást. Legjobb futamában a harmadik helyen végzett, összetettben 17. helyezést ért el.

Az 1976-os olimpia után már szinte sohasem edzett, csak versenyekre futotta az idejéből, de továbbra is csaknem verhetetlen volt a Balatonon. Az 1980-as tallinni olimpiára még Ruják Istvánnal volt versenyben, de nem ő jutott ki. 1983-ban indult utoljára a magyar bajnokságon. 1984-től három évig Angliában, aztán egy évet az Egyesült Államokban dogozott. Emiatt nem volt lehetősége folytatni a vitorlázást.